

TITKÁRI BESZÁMOLÓ

„*Művem a Királynak szól!*” (45. Zsoltár) 2008 áprilisában ezzel az ígérel mutatkoztam be az EKE tagkönyvtárai és munkatársai számára.

Kedves Kollégák, bő két évvel ezelőtt rendkívüli körülmények közt vettem fel a titkári tisztség minden örömét és nehézségét. Nehezen vállalkoztam rá, mert tudtam, hogy nehéz lesz, (három hétig kellett gyözködni) mégis, mindenenk ellenére hálás vagyok, hogy ezt a döntést hoztam.

Könyvtárosi szakmai beszámolómat szokás szerint nem tudom megtartani,

hisz abban a kollégák tevékenykedtek és segítettek.

Ezek közül a leglátványosabb a Hírlevél szerkesztése, az EKE Füzetek beindítása, és a közös-katalógus megálmodása és életre hívása.

Hubert Gabriella odaadó és értékes munkájában negyedévenként gyönyörködhettünk; így vehettük kezünkbe Ásványi Ilona összeállításában az EKE Füzetek első két számát, aminek reménység szerint folytatása is lesz. A közös katalógust szíven viselő Baranya Péter előadását pedig holnap hallgathatjuk meg.

Ami az én munkámat illeti, abból talán három irány, ami leginkább látható, hisz a többi láthatatlan, illetve ha meg van, az

nem látszik, csak ha nem kerül elvégzésre, annak van ügymond, nyoma.

Ezek egyike az őszi ünnepi-, a másik pedig a mostani közgyűlésünk előkészületei. A sok munka közepette két motivációm mindig volt: az egyik a házigazdákkal való szorosabb kapcsolat kialakítása, a másik pedig az öröm a kollégákkal való újbóli találkozásra.

Szintén a látványos feladatok közé tartozik a pályázatok készítése. Itt a reménység ösztönöz. Így adtunk be az elmúlt két félév alatt négy pályázatot, melyből kettőn nyertünk.

- A könyvtári közös katalógusra az elnök Úr szerzett támogatást az OKM minisztériumi külön-keretéből;

- Szintén ő állította össze az őszi ünnepi közgyűlés anyagát tartalmazó kiadványt. Sajnos ezen a pályázaton nem nyertünk –

de a reménység szerint megújuló honlapunkra felkerülhet ennek anyaga is.

- Az NKA-hoz az itteni konferencia megrendezésére benyújtott pályázatunk szintén sikertelen volt.

- Ellenben az NCA-tól 500E Ft-ot kaptunk működési támogatásra.

Végül ide sorolom a Névtár megjelentetését is, aminek jelenleg a 99%-os nyomdai előkészületei vannak meg. A 100%-hoz a mostani tisztújítás adatai is szükségesek.

geltetnek majd. Az ebben nyújtott segítségért Péterffy Alexandrának és Pázmándi Ágnesnek szeretnék köszönetet mondani. A továbbiakban Kohári Mária lesz a segítségemre.

Titkári tisztségem megszűntével tapasztalataimról szeretnék néhány szót ejteni.

Hogy egy közösség, adott esetben egyesületünk mennyit ér, merre tart, az attól is függ, hogy ki-ki mennyit és mit tesz hozzá. Ez igaz a vezetésben résztvevőkre, elnökre-titkárra, elnökségi tagra egyaránt, de igaz valamennyiönkre, akik jelenleg itt vagyunk, sőt azokra is, akik most nem képviseltetik magukat, vagy egyáltalán nem vesznek részt az EKE vérkeringésében.

Egyik legkedvesebb filmem az 1924-es párizsi olimpiára készülődő és résztvevő angliai olimpikonokról szóló „Tűzszekerek” c. film. Ennek egyik főhőse a skót prédikátor, majd későbbi misszionárius. Neki mondja a következőket lelki vezetője: „Eric, krumpli hámozással is szolgálhatod az Urat, ha abban a tökéletességre törekszel. Ne érd be kevesebbel!”

Igen, van, akik krumpli hámozásra születünk, s van, akik futásra. De mindnyájunknak van feladata, sőt kötelessége is abban a közösségben, ahová tartozunk. Ez a feladat lehet egy látványos kiadvány megszerkesztése, a közös-katalógussal járó sokirányú tennivaló, szakmai körökben való forgolódás, de lehet, hogy csak annyi, hogy egy-egy felméréshez, kérdő-

ívhez pontosan és időben szolgáltatunk adatokat.

És itt szeretnék kitérni az időben kifejezésre. Egy-egy számlára eredetileg pénzügyi fegyelem miatt kerül fizetési határidő. De gondoljunk arra is, hogy amikor ennek betartását nem teljesítjük, vagy

legutóbbi esetben idesorolhatom a Névtárba kért adatok megadását, akkor nemcsak arról van szó, hogy mit számít az a kis csúszás; gondoljunk arra is – és ez így volt az elmúlt 16 esztendőben és így lesz a jövőben is –, hogy aki a bekért adatokat feldolgozza, az az EKÉ-ben betöltött feladatot egyéb, munkahelyi kötelessége mellett, időnként szabadidejében teszi. Ahányszor csúszunk, annyszor a másikat hát-

rátatjuk egyéb teendői között.

Tehát amikor az EKE tevékenységét nézzük, és felmerül bennünk, hogy mit tehetnénk érte, hogy több és jobb legyen, kezdjük ezzel a legkisebb lépéssel: a pontos és minden esetben való válaszadásra. Így ekkor is együtt mondhatjuk Dáviddal: „Művem a Királynak szól!”

Végül szeretném megköszönni azt a sok támogatást, amit szeretetükkel, egy-egy mosollyal, bátorítással, pozitív észrevétellel vagy tanáccsal kifejezésre juttattak. Egy-egy kedves gesztus észlelésével mindig könnyebb tovább lépni, folytatni az előttünk álló feladatot.

Kívánom, hogy mindig, mindnyájan így tudjunk egymás felé fordulni.

Orosz Anna